

Teza: brak przesłanek znikomej społecznej szkodliwości czynu.

Warunki osobiste obwinionego i jego postępowanie po popełnieniu zarzucanego czynu nie stanowią o znikomym stopniu społecznej szkodliwości. Wskazać należy, że okoliczności dotyczące wieku obwinionego - 74 lata oraz uzyskanie 80 pkt szkoleniowych w roku 2019 (czyli po upływie okresu rozliczeniowego) stanowią o przesłankach wymiaru kary i nie znajdują się w katalogu przesłanek art. 115 § 2 kk stanowiących o społecznej szkodliwości czynu.

WO-178/19

ORZECZENIE

z dnia 9 stycznia 2020 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki

Sędziowie: SWSD Joanna Maruszewsk

SWSD Wojciech Płóciennik / sprawozdawca/

Magdalena Senderska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Michała Jasiaka

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2020 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego J. F.

obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na naruszeniu zasad etyki radcy prawnego, określonych w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w związku z §7 i §11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, stanowiącego załącznik do uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015 r w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (tj. uchwała nr 124/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 października 2017 r w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku) na skutego odwołania Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w W. z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. akt D 256/2018 orzeka:

1.

uchyla zaskarżone orzeczenie,

2.

pozostawia Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu OIRP w W. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie 1.200,00 zł (słownie: jeden tysiąc dwieście złotych).

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w W. orzeczeniem z dnia 16 kwietnia 2019 r. - sygn. akt D 256/18, umorzył postępowanie w sprawie J. F. obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego

polegającego na naruszeniu zasad etyki radcy prawnego, określonych w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 14 ust. 1 i 2 oraz art. 61 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w związku z §7 i §11 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku, stanowiącego załącznik do uchwały nr 103/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015 r w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (tj. uchwała nr 124/X/2017 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 października 2017 r w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego uchwały w sprawie Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku).

W powyższym orzeczeniu Sąd podkreślił że wina radcy prawnego nie budzi wątpliwości, gdyż nie uzyskał on w okresie od 1 stycznia 2015 roku do 31 grudnia 2017 roku wymaganej minimalnej liczby 40 punktów szkoleniowych. Jednakże powołując się na art. 17.1.3 kpk Sąd wskazał że zachowanie obwinionego radcy prawnego stanowi znikomy stopień społecznej szkodliwości na co stanowi jego podeszły wiek, oraz fakt że w 2019 roku obwiniony uzyskał 80 punktów szkoleniowych.

Od powyższego orzeczenia odwołanie złożył Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w W., który zarzucił naruszenie prawa materialnego tj. błędną wykładnię art. 115par.2 kk w zw. z art. 1par.2kk w zw. z 74¹pkt 2 Ustawy o radcach prawnych i przyjęcie że warunki osobiste obwinionego i uzyskanie 80 punktów szkoleniowych nie są przesłankami znikomego stopnia społecznej szkodliwości czynu. Rzecznik wskazał, że art. 115par.2 kk, stanowi zamknięty katalog okoliczności które stanowią o znikomej społecznej szkodliwości zarzucanego czynu i w tym katalogu nie ma okoliczności osobistych na które powołał się Sąd pierwszej instancji. Z tych też względów Rzecznik wniósł o uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez O SD.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, że Sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w sprawie, jednakże dopuścił się obrazy przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., polegającej na naruszeniu art. 115 par. 2 k.k. w zw. z art. 1par.2 k.k. w zw. z art.74¹pkt 2 Ustawy o radcach prawnych. Sąd dokonał błędnej wykładni ww. przepisów i przyjął, że warunki osobiste obwinionego i jego postępowanie po popełnieniu zarzucanego czynu stanowią o znikomym stopniu społecznej szkodliwości. Wskazać należy, że okoliczności dotyczące wieku obwinionego - 74 lata oraz uzyskanie 80 pkt szkoleniowych w roku 2019 stanowią o przesłankach wymiaru kary i nie znajdują się w katalogu przesłanek art. 115par.2 kk stanowiących o społecznej szkodliwości czynu. Wymienione w art. 115 par 2 KK kwantyfikatory społecznej szkodliwości czynu tworzą zamknięty katalog. Oznacza to, że przy badaniu materialnej treści przestępstwa nie mogą być uwzględniane żadne inne okoliczności niż wymienione w tym przepisie. W szczególności na społeczną szkodliwość badanego czynu nie ma wpływu nagminność popełniania tego typu czynów zabronionych. Bez znaczenia są również warunki i właściwości osobiste sprawcy (np. wiek, stan zdrowia, sytuacja rodzinna). Przy ocenie materialnej treści przestępstwa nie bierze się także pod uwagę dotychczasowego sposobu życia sprawcy, jak i jego zachowania po popełnieniu czynu. Wymienione czynniki, mimo braku wpływu na społeczną szkodliwość, uwzględniane są w ramach sądowego wymiaru kary art.55 kk. - komentarz Art. 115 KK red. Stefański 2019, wyd. 24/P. Daniluk

Mając powyższe na uwadze Sąd Odwoławczy uznał ww. orzeczenie jako nieodpowiadający prawu, jednocześnie podzielił zarzut i argumentację wskazaną przez Rzecznika Dyscyplinarnego w złożonym odwołaniu jak wskazano powyżej.

Zgodnie z dyspozycją art.454 par. 1 kpk Sąd Odwoławczy uchylając zaskarżone orzeczenie i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji, wskazuje na konieczność ponownego przeanalizowania niniejszej sprawy w zakresie społecznej szkodliwości czynu zarzucanego obwinionemu radcy prawnemu i dokonania w sposób właściwy wykładni art. 115 par.2 k.k.

O kosztach postępowania odwoławczego w kwocie 1200zł rozstrzygnie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) w W.